

सर्वसंखारा इति या वासना स्थिरा । स भाग इति
विज्ञेयः स च सोक्षोऽभिधीयते । प्रत्यक्षमनुभानञ्च प्र-
काशदितय तथा । चतुःप्रस्तानिका औद्धाः खाता
वैभाषिकादयः । अर्थो ज्ञानान्वितो वैभाषिकैव बहुम-
न्यते । भौत्वान्तिकेन प्रत्यक्षपाद्धोऽर्थो न बहिर्मतः ।
आकारसहिता बुद्धिर्योगाचारस्य सम्मता । केवलां
संविदं स्वस्यां मन्यन्ते मध्यसाः पुनः । रागादिज्ञान-
शन्नानवासनाच्छेदसम्प्रवा । चतुर्णामिति औद्धानां सक्ति-
रेषां प्रकौर्तिता । कृत्तिः कमरडलुभैरङ्गुं चोरं
पूर्वाङ्गभोजनम् । सङ्गो रक्ताम्बरत्वं शिर्मिये बौद्ध-
भिक्षुभिरतिरिति ।

बुद्धगया स्त्री (बुधगया) प्रसिद्धे कीकटस्थे बुद्धानां गयामेदे ।
 बुद्धद्रव्यं न० स्तौपिके स्त्रीपीडते द्रव्ये त्रिकां ।
 बुद्धधर्मस्थं उ० हृत० । बुद्धानामहसादौ खर्चे ।
 बुद्धपुराणं न० बुद्धस्याविभावादिज्ञापके पुराणमेदे ।
 बुद्धाल्म पु० बुध-भावे क्तं तथाल्मः परिच्छेदः । जीवस्यावश्या-
 मेदे जाग्रदवस्थावाम शत० ब्राह्मण० ४। ७। १। ८।

बुद्धि स्त्री० बुध-क्लिन् । इजाने, २ सांख्योक्ते हुखड़खाट्याएविध-
धर्मयुते प्रवृत्तिपरिणामभेदे “महत्तच्चमिति ग्रोक्त” बुद्धि-
तन्त्रं तदुच्छते” शां० प० भा० धृतवाक्यम् । वेदान्तोक्ते
निश्चयात्मकश्चित्तियुते इच्छन्तःकरणे च । “मनोबुद्धिरह-
ज्ञारस्त्रिच्छत्तं करण्यात्मनरम् । संशयो निश्चयो गवे० खरण्य-
विषया अस्ती” वेदान्तप० ४ धर्मपल्लीभेदे भा० आ० हृष्ट्या० ।
कथा० स्तुतोपस्थानरवत्ते उत्तमतिज्ञमहत्तच्चरूपबुद्धितत्त्व-
निराकरणे न बुद्धेच्छान्तपर्यायता तद्वेदाशोक्ता यथा “इ-
व्ये षु ज्ञानं व्याख्यातम्” लू० “विषयेण विषयिणं वृतीया-
ध्यायस्थुपलक्ष्यति ।” इन्द्रियार्थप्रचिह्निरन्दियार्थेष्वोऽज्ञां
न्वरस्य हेतु: “आत्मेन्द्रियार्थेष्वच्छिकर्षाहृ यच्चिष्यते तद-
न्यत्” इत्येताभ्यां ख्वाभ्यां ज्ञानं व्याख्यातमित्यर्थः । तत्वे
“बुद्धिरपत्तिविज्ञानं प्रवृत्ति पर्यायाः” गौ० स्तुत-
तन्त्रे बुद्धिरत्त्वे साङ्घर्षतनिरायार्थं पर्यायाभिधानम् ।
साङ्घा० हि बुद्धादिशब्दानामर्थभेदाचक्षते तथा हि सच्च-
रजस्तमयां साम्यावस्था प्रकृतिः, सा चैकैव पुरुषास्तु परं
भिद्यते ते च कूटस्था नित्या अपरिणामिनी नित्यचैतन्य-
स्थभावाः ते च पञ्चवोपरिणामित्वा॒ प्रकृतिस्वम्भा॒ जड-
त्वात् वदा विषयभोगेच्चा प्रकृतिपुरुषभेददिवक्षा॒ च प्रकृते-
भवति तदा सा पुरुषोपरागवशात् परिणमेत् तस्माद्वाद्यः
परिणामोऽऽद्विरन्तःकरण्यविशेषः बुद्धिरेव सहजतत्त्वं तदु-

ज्ञानेर्महात् इति सांख्यै। चा च बुद्धिर्दर्शणवर्ज्ज-
 विलोक्य तस्याच्च वर्हिरन्द्रियप्रभावाङ्गिकया विषयाकारो यः
 परिणामिभेदो चट इति पठ इत्याद्याकारज्ञज्ञानं वृत्ति-
 रिति चास्यायते खच्चार्यां बुद्धौ वर्तमानेन ज्ञानेन चैत-
 त्यस्य पुरुषस्य भेदाभ्यहाद्वाहं ज्ञानाभीति यौऽभिमानविशेषः
 सैवोपलब्धिः । खक्चन्दनाद्विषयवर्ज्ज कष्टादित्तियप्रभा-
 दिक्यैव छुखदःखाद्याकारो बुद्धेरेव यः परिणामविशेषः
 स प्रत्ययः । अतएव ज्ञानसुखदुःखेच्चादेष्यत्वं संखारध-
 मांधर्मां सर्वएव बुद्धैः परिणामविशेषाः इत्यत्त्वमात्रया
 प्रकृतावेव वर्तमाना अवस्थाभेदाद्विभवन्ति तिरोभवन्ति
 च । पुरुषस्य पुस्त्ररपत्नाशवज्ज्ञेयः प्रतिविष्टते परं बुद्धा-
 विति यन्मन्यने । तदनेन पर्यायाभिमानस्त्वचित्प्रभायेन
 निराक्रियते तथा हि बुद्धिशब्दौ यदि बुध्यतेऽनवेति कर-
 णाव्युत्पत्तस्तदा मन एव तत्पर्यवस्थति नक्ष मनः प्रत्यक्षस्य
 बुद्धिस्थव्वहं बुध्ये इति प्रत्यक्षवेदैव । नचान्तःकरणस्य ज्ञाना-
 द्याधमाः कर्णधर्मत्वेव तेषां सिद्धैः भवति हि व्यहं जाने
 व्यहं प्रत्येकि व्यहस्तप्तमें इत्यहन्त्वासामानाधिकरण्ये त
 प्रतिभासः । अभिमानोऽचाविति चेत् ताच्चिकत्वे वाधका-
 भावात् । पुरुषस्यागन्तुकधर्मानाधारत्वं कूटस्थत्वं तदेव
 बाधकस्त्रिति चेत्तागन्तुकधर्मानाधारत्वेऽपि नित्यत्वसम्भवात्
 न हि धर्मीधर्मत्वेवेकं तत्त्वं येन धर्मीत्यादविनाशावेद्य
 धर्म्यादविनाशौ स्थातां तथा च यद्येव चेतायते स एव
 बुध्यते ज्ञानात्मप्रत्ययते प्रत्येति चेति नाथांनरकल्पना
 शुक्तेति दिक् । तत्र ज्ञानं दिविष्ट विद्या चाविद्या च
 विद्या चतुर्विद्या प्रत्यक्षत्वेऽग्निकल्पत्वाप्तिलक्षणा । अविद्या
 ापि चतुर्विद्या संशयविपर्ययस्त्रानध्यवसायत्तद्या ।
 तत्र यज्ञोऽग्निकल्पं तदनिन्द्रियज्ञम् ज्ञातएतदिव्याहृ
 उप० द३० । “तत्राद्या मनस्याप्रत्यये” कणांस्त्र० ।
 “आत्मात्वं पराद्या खात्मा वा खात्मनि सानुस्त्वा आ-
 चित्काहस्त्वयस्त्वाहं गौरः वशो सहावाङ्गिरित्यादि
 प्रत्ययतिरस्त्रूतत्वात् खात्मनोऽप्यप्रत्यक्षतोक्ता । चकारादा-
 काशकालदिशां वायोः परमाणुनाङ्ग द्रव्याणांषुप्रथमः ।
 इन्द्रियज्ञमपि दिविष्टं सर्वज्ञीयमर्वज्ञीयज्ञं सर्वज्ञीयं योग०
 अधर्मतत्त्वायां प्रत्यक्षत्वा तत्त्वपृष्ठार्थसार्थज्ञानं तथा हि
 परमाणवः प्रत्यक्षप्रसक्ताः प्रसेवत्वादभिवेदत्वात्
 सत्त्वात् । सामयोविरहात् कथमेव नहस्तस्यापि प्रत्यक्षं
 ग्रहिति कारणत्वात् न च परमाणवो सहान्तः पृष्ठतत्त्व-
 त्वापि चाक्षप्रसक्तस्याकारणत्वात् न च दिगाद्योऽप्यवल-
 ५५